

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 maja 2013 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu w sprawie z wniosku B. A. z udziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. Inspektoratu w Z. o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego postanowił zezwolić B. A. na złożenie do depozytu sądowego kwoty 4.464,57 zł tytułem uiszczenia kwoty wskazanej jako hipoteka przymusowa zwykła, ustanowionej na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. Inspektorat w Z., obciążającej nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Zgierzu V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi Księgę Wieczystą KW (...).

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne poczynione przez Sąd I instancji:

Wnioskodawczyni w 2010 roku nabyła nieruchomość oznaczoną numerem ewidencyjnym (...) położoną w miejscowości W. gm. O., która obciążona jest hipoteką przymusową zwykłą na rzecz uczestnika w kwocie 4.464,57 zł. Hipoteka została wpisana celem zabezpieczenia należności składowych. Wnioskodawczyni wskazywała, że dwukrotnie występowała do uczestnika o przyjęcie kwoty 4.464,57zł. Uczestnik odmawiał przyjęcia kwoty 4.464,57 zł, uzasadniając, że uczestnikowi przysługują także roszczenia za nieprzedawnione odsetki za zwłokę, które zwiększają zakres odpowiedzialności właściciela nieruchomości ponad kwotę wpisanej hipoteki. Uczestnik uzależnił wykreślenie hipoteki od uiszczenia przez wnioskodawczynię kwoty łącznie 17.028,57 zł.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy ocenił, że żądanie przez wnioskodawczynię zezwolenia na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego jest uzasadnione w oparciu o art. 467 pkt 4 k.c.

Sąd Rejonowy wskazał, iż w świetle przepisów art. 693¹ kpc podstawowym obowiązkiem sądu jest ustalenie, czy twierdzenia przedstawione przez wnioskodawcę we wniosku lub na późniejszym etapie postępowania mogą stanowić podstawę do złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego. Sąd Rejonowy powołał się na utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym sąd w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się wyłącznie do oceny, czy wedle przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione.

Apelację od powyższego postanowienia złożył uczestnik zaskarżając je w całości. Rozstrzygnięciu zarzucił: sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez bezpodstawne: - uznanie, iż uczestnik dwukrotnie odmawiał przyjęcia kwoty 4.464,57 zł, wskazując, iż uczestnik w piśmie z dnia 13 września 2011 r. wskazał numer rachunku bankowego, na który wnioskodawczyni ma wpłacić kwotę objętą niniejszym postępowaniem, wskazując jednocześnie, że jej uiszczenie nie da jednak podstawy do wydania zaświadczenia o wyrażeniu zgody na wykreślenia hipoteki, a to z uwagi na fakt, że hipoteka ta zabezpiecza nie tylko należność główną, ale także roszczenia o nieprzedawnione odsetki; - przyjęcie przez Sąd Rejonowy, że odmowa wydania zaświadczenia dającego podstawę do wykreślenia hipoteki jest równoznaczna z odmową przyjęcia świadczenia; - przyjęcie, że wnioskodawczyni chciała wpłacić należność główną, albowiem oczywistym powodem, dla którego wnioskodawczyni nie chciała wpłacić należności głównej zabezpieczonej hipoteką była jedynie okoliczność że nie otrzymałaby ona po jej dokonaniu oświadczenia zawierającego zgodę na wykreślenie hipoteki. Ponadto uczestnik podniósł, iż sąd jest obowiązany do oceny prawidłowości twierdzeń zawartych we wniosku w kontekście przedstawionych okoliczności i do dokonania oceny zasadności wniosku.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sprawy przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Sąd Okręgowy podziela zasadniczo ustalenia w zakresie stanu faktycznego dokonane przez Sąd Rejonowy. Prawdłowo zostały również wskazane przepisy prawne i powołane orzecznictwo.

Ustalenia faktyczne uzupełnić jednakże należy, o zastrzeżenie, iż w toku postępowania na rozprawie w dniu 21 maja 2013 roku wnioskodawczyni wskazała, że nie próbowała wpłacić kwoty 4.464,57 zł na wskazane konto bankowe ZUS, gdyż zależało jej na określonym skutku polegającym na wykreśleniu hipoteki. Uzupełnienie ustaleń o powyższą okoliczność skutkuje odmienną oceną prawną.

O ile rację ma Sąd Rejonowy, iż w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego kognicja sądu jest ograniczona (art. 693¹ k.p.c.), a podstawowym obowiązkiem sądu jest ustalenie, czy twierdzenia przedstawione przez wnioskodawcę we wniosku lub na późniejszym etapie postępowania mogą stanowić podstawę do złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, wyłącznie twierdzenia wnioskodawcy są podstawą do wydania orzeczenia w przedmiocie złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, o tyle Sąd Rejonowy nieprawidłowo zastosował powyższą normę.

Wskazać bowiem należy, iż wnioskodawczyni w piśmie inicjującym postępowanie podała, iż wierzyciel odmawia przyjęcia świadczenia, jednakże w trakcie swoich wyjaśnień na rozprawie wprost wskazała, że nie podejmowała próby wpłacenia na konto ZUS kwoty 4.464,57 zł. Tym samym stwierdzić należy, iż wnioskodawczyni jednoznacznie ostatecznie przyznała, że nie próbowała nigdy spełnić świadczenia na rzecz wierzyciela.

Materialnoprawne przesłanki złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego określa art. 467 k.c. pkt. 4. Zgodnie z powołanym przepisem dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego jeżeli z powodu innych okoliczności dotyczących osoby wierzyciela świadczenie nie może być spełnione.

Złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego jest surogatem wykonania zobowiązania (zapłaty) i stanowi wyjątek od zasady, że świadczenie powinno być spełnione do rąk wierzyciela. Uprawnienie dłużnika do złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu uzasadnione jest tym, że w pewnych okolicznościach nie może on spełnić świadczenia zgodnie z treścią zobowiązania z przyczyn leżących wyłącznie po stronie wierzyciela (Agnieszka Rzetecka-Gil Komentarz do art.467 Kodeksu cywilnego LEX)

W ocenie Sądu Okręgowego okoliczności wskazane przez wnioskodawczynię nie spełniają przesłanki z art. 467 pkt 4 k.c. Jak już wcześniej zauważono, to sama wnioskodawczyni nie podejmowała próby wpłacenia na konto uczestnika kwoty 4.464,57 zł, tym samym stwierdzić należy, iż to okoliczności dotyczące osoby wnioskodawczyni spowodowały, że świadczenie nie może zostać spełnione. Reasumując nie mamy do czynienia z sytuacją opisaną w pkt 4 art. 467 k.c.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie i orzekł jak w sentencji.